

твърдо въ памятьта, Св. писание, т. е. Стария и Новия за-
вѣтъ. Истинна, библията е голѣма книга, или по добръ да
са каже, тя е не книга, а значителна литература на малко
пространство; за това, може-би, азъ немога да направя ту-
ка нищо по добро, освѣнъ да покажжъ нѣколко книги или
глави, особено драгоцѣнни за всякиго челоувѣка. Прѣди всич-
ко, разбира са, ще посочжъ проповѣдъта на гората (Мат. 5—7)
послѣ **В** гл. на Първото Посл. къмъ Коринтянитѣ, слѣдъ не-
го евангелието отъ Юанна, по нататъкъ съборното посл. на
ап. Иакова; първото и второто послание къмъ Тимоея; 8
гл. на посл. къмъ Рима; 5-та и 6-та гл. гл. на посл. къмъ
Ефесянитѣ и сжщитѣ гл. гл. на посланието къмъ Галатянитѣ.
Въ стария завѣтъ катадневний опитъ ще ви разкрие все по
ясно и по ясно дълбоката мждрость на Соломоновитѣ притчи.
За ръководството въ живота не е възможно да са намѣри
по добра книга отъ тѣзи, и азъ йоще помнжъ, какъ бившия
нашъ директоръ Ли, който знаеше много добръ Шотландия,
утвърждаваше съ пълна увѣренность, че нашата страна е
много обязанна за практическия си умъ, съ който са слави,
на ранното познанство съ този сборникъ на практическата
мждрость, който въ предишнитѣ врѣмена, са е издавалъ от-
дѣлно, и са е намѣрвалъ въ ржцѣтъ на всѣкиго човѣка.
За часове назначени за благоговѣйно размишление, разбира
са, най вече съотвѣтствувать (приличать) Псалмитѣ на вѣ-
ликия царь-пѣснопоець, и отъ тѣхъ азъ бихъ препоржчалъ
най вече на младѣжитѣ псалмитѣ 1, 8, 19, 24, 32, 37,
49, 51, 53, 73, 90, 103, 104, 107, 131 и 133. И
тѣзи псалми трѣба не само да са четатъ до като душата
ни са не испълни съ благотворно дълбоко благоговѣние, но
и да са поставеть на съотвѣтствующата тѣмъ музыка и да
са пѣятъ (свиратъ), до като около насъ са образува пос-
тоянната атмосфера на чистото и възвишенното чувство. Това
е и сжщото *сърдечно образование*, за което хортува тѣй
краснорѣчиво-вѣликия старинний язичникъ Платонъ въ нѣкои
отъ хубавигѣ глави на своета республика.